

**Ευχή Μυστική του Αγ. Συμεών του Νέου Θεολόγου μέσω
της οποίας επικαλείται το Πνεύμα το Άγιον ο Αυτό
προορών**

(Μετάφραση):

Πρόσκληση

Έλα, το φως το αληθινό, έλα, η αιώνια ζωή,
έλα, το απόκρυφο μυστήριο, ο ανώνυμος θησαυρός,
το ανεκφώνητο πράγμα, το ακατανόητο πρόσωπο,
η παντοτινή αγαλλίαση, το ανέσπερο φως,
έλα, η αληθινή προσδοκία αυτών που μέλλουν να σωθούν.

Έλα, των πεσμένων η έγερση, έλα, των νεκρών η ανάσταση.

Έλα, Δυνατέ, που δημιουργείς,
μεταπλάθεις κι αλλοιώνεις τα πάντα με μόνη τη θέλησή σου!
Έλα, αόρατε, ανέγγιχτε κι αψηλάφητε.

Έλα, συ που μένεις πάντα αμετακίνητος,
μα κάθε στιγμή μετακινείσαι ολόκληρος,
για να “ρθεις σε μας, που κειτόμαστε στον άδη,
ο υπεράνω πάντων των ουρανών.

Έλα, πολυπόθητο και πολυθύλητο όνομα,
που όμως αδυνατούμε να περιγράψουμε τι ήσουν ακριβώς,
ή να γνωρίσουμε την ουσία και τις ιδιότητές σου.

Έλα, παντοτινή χαρά, έλα, αμαράντινο στεφάνι,
έλα, πορφύρα του μεγάλου Θεού και βασιλιά μας.

Έλα, κρυστάλλινη ζώνη διαμαντοστόλιστη,
έλα, απλησίαστο υπόδημα,
έλα βασιλική αλουργίδα κι όντως αυτοκρατορική δεξιά!

Έλα, συ που πόθησε και ποθεί η ταλαίπωρή μου ψυχή,
έλα, συ ο Μόνος προς εμένα τον μόνο γιατί, καθώς βλέπεις είμαι
μόνος!...

Έλα, συ που με ξεχώρισες απ' όλα
και μ' έκανες μοναδικό πάνω στη γη.

Έλα, συ που έγινες ο πόθος της ψυχής μου
και μ' αξίωσες να σε ποθήσω τον απρόσιτο παντελώς!

Έλα, πνοή μου και ζωή,
έλα της ταπεινής μου ψυχής παρηγοριά,
έλα, χαρά και δόξα μου κι' ατέλειωτη τρυφή.

Ευχαριστία

Σ' ευχαριστώ, που έγινες ένα πνεύμα μαζί μου
ασυγχύτως, ατρέπτως κι αναλλοιώτως, Θεέ του παντός,
κι' έγινες για χάρη μου τα πάντα σε όλα:

Τροφή ανεκκλήτη που ποτέ δεν τελειώνει,
που ξεχύνεται ακατάπαυστα από της ψυχής μου τα χείλη
και πλούσια αναβλύζει απ' την πηγή της καρδιάς μου.

Ένδυμα, που αστράφτει και καταφλέγει τους δαίμονες.

κάθαρση, που με πλένεις με τ' άφθαρτα κι' άγια δάκρυα
που η παρουσία σου χαρίζει σ' όσους επισκεφθείς.

Σ' ευχαριστώ, γιατί για χάρη μου έγινες ανέσπερο φως και ήλιος
αβασίλευτος,
που δεν έχεις πού να κρυφτείς, αφού γεμίζεις με τη δόξα σου τα
σύμπαντα.

Ποτέ δεν κρύπτηκες από κανένα
αλλ' εμείς κρυβόμαστε πάντοτε από σένα,
μη θέλοντας ναρθούμε κοντά σου.

Μα πού να κρυφτείς αφού πουθενά δεν υπάρχει τόπος για την
κατάπαυσή σου;

Και γιατί να κρυφτείς εσύ που δεν αποστρέφesai κανένα
ούτε κανένα ντρέπεσαι;

έλα να στήσεις τη σκηνή σου στην καρδιά μου,
να κατοικήσεις και να μείνεις εντός μου
αχώριστος κι ενωμένος μέχρι τέλους
με μένα τον δούλο σου, αγαθέ,
για να βρεθώ κι' εγώ στην έξοδό μου κι έπειτα απ' αυτήν στους
αιώνες
κοντά σου Αγαπημένε, και να βασιλέψω μαζί σου Θεέ του
παντός!

Ικεσία

Μείνε, Κύριε, και μη μ' αφήσεις μόνο.
Θέλω, όταν έρθουν οι εχθροί μου,
Που ζητούν να καταπιούν την ψυχή μου,
να σε βρουν μέσα μου, και να φύγουν για πάντα,
για να μη μπορέσουν ξανά να με βλάψουν
βλέποντάς σε τον ισχυρότερο πάντων
να κάθεται στον οίκο της ταπεινής μου ψυχής.

Ναι, Δέσποτα,
όπως με θυμήθηκες όταν ζούσα στον κόσμο
και χωρίς να το καταλάβω με διάλεξες εσύ,
με χώρισες απ' τον κόσμο
και μ' έκανες κοινωνό της θείας σου δόξης,
έτσι και τώρα φύλαξέ με πάντοτε σταθερό κι αμετακίνητο
στην ενοίκησή σου εντός μου.

Βλέποντάς σε αδιάκοπα εγώ ο νεκρός
θ' ανασταίνομαι και θα ζω,
έχοντάς σε εγώ ο φτωχός θα πλουτίζω διαρκώς
και θα γίνω πλουσιότερος απ' όλους τους βασιλιάδες.

και θα σε τρώγω και θα σε πίνω και θα σε ντύνομαι κάθε ώρα,
ώστε να ζω και τώρα και πάντα εντρυφώντας σε ανεκλάλητα
αγαθά.

Γιατί εσύ είσαι κάθε αγαθό και κάθε δόξα και κάθε τρυφή
και σε σένα πρέπει η δόξα στην Αγία και Ομοούσιο και Ζωοποιό
Τριάδα,
που όλοι οι πιστοί τη σέβονται και τη γνωρίζουν,
την προσκυνούν και τη λατρεύουν στα πρόσωπα
του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος
τώρα και πάντα και στους αιώνες των αιώνων.
Αμήν

**Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Συμεὼν εὐχή μυστική, δι'
ἧς ἐπικαλεῖται τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ὁ αὐτό προορῶν.**

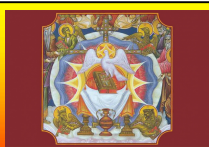
Ἐλθέ τό φῶς τό ἀληθινόν, ἐλθέ ἡ αἰώνιος ζωή,
ἐλθέ τό ἀποκεκρυμμένον μυστήριον, ἐλθέ ὁ ἀκατονόμαστος
θησαυρός,
ἐλθέ τό ἀνεκφώνητον πρᾶγμα, ἐλθέ τό ἀκατανόητον πρόσωπον,
ἐλθέ ἡ αἰδῖος ἀγαλλίασις, ἐλθέ τό ἀνέσπερον φῶς,
ἐλθέ πάντων τῶν μελλόντων σωθῆναι ἡ ἀληθινή προσδοκία,
ἐλθέ τῶν κειμένων ἡ ἔγερσις, ἐλθέ τῶν νεκρῶν ἡ ἀνάστασις,
ἐλθέ ὁ δυνατός, ὁ πάντα αἰεί ποιῶν
καί μεταποιῶν καί ἄλλοιῶν μόνῳ τῷ βούλεσθαι!

Ἐλθέ ὁ ἀόρατος καί ἀναφής πάντη ἀψηλάφητος,
ἐλθέ ὁ αἰεί μένων ἀμετακίνητος
καί καθ' ὥραν ὅλος μετακινούμενος
καί ἐρχόμενος πρός ἡμᾶς τοὺς ἐν τῷ ἄδῃ κειμένους,
ὁ ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν,
ἐλθέ τό περιπόθητον ὄνομα καί θρυλούμενον,
λαληθῆναι δέ παρ' ἡμῶν, ὅπερ εἷς,
ἢ γνωσθῆναι, ὅποῖος ἢ ποταπός, ὅλως ἡμῖν ἀνεπίδεκτον.

Ἐλθέ ἡ αἰώνιος χαρά, ἐλθέ τό στέφος τό ἀμαράντινον,
ἐλθέ ἡ πορφύρα τοῦ μεγάλου Θεοῦ καί βασιλέως ἡμῶν,
ἐλθέ ἡ ζώνη ἡ κρυσταλλοειδής καί διάλιθος,
ἐλθέ τό ὑπόδημα τό ἀπρόσιτον,
ἐλθέ ἡ βασιλῆϊος ἀλουργίς καί αὐτοκρατορική ὄντως δεξιὰ!

Ἐλθέ, ὃν ἐπόθησε καί ποθεῖ ἡ ταλαίπωρός μου ψυχή,
ἐλθέ ὁ μόνος πρός μόνον, ὅτι μόνος εἰμί, καθάπερ ὁρᾷς!

Ἐλθέ ὁ χωρίσας ἐκ πάντων
καί ποιήσας με μόνον ἐπὶ τῆς γῆς,
ἐλθέ ὁ γενόμενος πόθος αὐτός ἐν ἐμοί
καί ποθεῖν σε ποιήσας με, τόν ἀπρόσιτον παντελῶς!

Ἐλθέ ἡ πνοή μου καί ἡ ζωή,
ἐλθέ ἡ παραμυθία τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς,
ἐλθέ ἡ χαρά καί ἡ δόξα καί ἡ διηνεκής μου τρυφή!

Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἐν πνεῦμα ἐγένου μετ' ἐμοῦ·
ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀναλλοιώτως ὁ ἐπὶ πάντων Θεός,
καί αὐτός μοι τὰ πάντα ἐν πᾶσι γεγένησαι,
τροφή ἀνεκλάλητος καί εἰς ἅπαν ἀδάπανος,
ἀενάως ὑπερεκχεομένη τοῖς τῆς ἐμῆς ψυχῆς χεῖλεσι
καί ὑπερεκβλύζουσα ἐν τῇ πηγῇ τῆς καρδίας μου,
ἐνδυμα ἀπαστράπτων καί καταφλέγον τούς δαίμονας,
κάθαρσις διὰ ἀφθάρτων καί ἀγίων δακρύων ἐκπλύνουσά με,
ὣν ἡ σὴ παρουσία, πρὸς οὓς παραγίνη, χαρίζεται.

Εὐχαριστῶ σοι, τό φῶς ἀνέσπερόν μοι γεγένησαι καί ἥλιος
ἄδυτος,
ποῦ κρυβῆναι μή ἔχων ὁ πληρῶν τῆς σῆς δόξης τὰ σύμπαντα.

Οὐδέποτε γάρ ἀπεκρύβης ἀπό τινος,
ἀλλ' ἡμεῖς αἰεὶ κρυπτόμεθα ἀπό σοῦ,
λθεῖν πρὸς σέ μή βουλόμενοι.
Ποῦ γάρ καί κρυβήσῃ ὁ μηδαμοῦ ἔχων τόπον τῆς σῆς
καταπαύσεως;

Ἦ διὰ τί, ὁ μήποτε ἀποστρεφόμενος τῶν πάντων τινά,
μήτε τινά αὐτῶν ἐντρεπόμενος;

Νῦν οὖν ἐνσκήνωσον, Δέσποτα,
ἐν ἐμοί καί κατοίκησον καί μεῖνον ἀδιαστάτως,
ἀχωρίστως μέχρι τέλους
ἐν ἐμοί τῷ δούλῳ σου, ἀγαθέ,
ἵνα κἀγὼ εὐρεθῶ ἐν τῇ ἐξόδῳ μου καί μετὰ τὴν ἔξοδον
ἐν σοί, ἀγαθέ, καί συμβασιλεύσω σοι, τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ!

Μεῖνον, Δέσποτα, καί μή ἐάσης με μόνον,
ἵνα ἐρχόμενοι οἱ ἐχθροί μου,
οἱ ζητοῦντες αἰεὶ τοῦ καταπιεῖν τὴν ψυχὴν μου
καί εὐρίσκοντές σε μένοντα ἐν ἐμοί, φεύξωνται παντελῶς
καί μή ἰσχύσωσι κατ' ἐμοῦ,
βλέποντές σε, τόν ἰσχυρότερον πάντων,
ἐνδοθεν καθήμενον ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς.

Ναί, Δέσποτα,
ὥς ἐμνήσθης μου, ὅτε ἐν τῷ κόσμῳ ἐτύγχανον

καί ἀγνοοῦντός μου αὐτός ἐξελέξω με
καί ἀπό τοῦ κόσμου ἐχώρισας
καί πρό προσώπου τῆς δόξης σου ἔστησας,
οὕτω καί νῦν ἔνδον ἱστάμενόν με εἰς αἰί
καί ἀμετακίνητον ἐν τῇ ἐμοί οἰκῇσει σου διαφύλαξον,
ἵνα μή βλέπων σε διηνεκῶς ὁ νεκρός ἐγώ ζῶ,
καί ἔχων σε ὁ πένης αἰεί πλουτῶ,
καί βασιλέων πάντων ἔσομαι πλουσιώτερος,
καί ἐσθίων καί πίνων σε καθ' ὥραν ἐπενδυόμενος
ἐν ἀνεκκλαλήτοις ὧ καί ἔσομαι ἐντρυφῶν ἀγαθοῖς,
ὅτι σύ ὑπάρχεις πᾶν ἀγαθόν καί πᾶσα δόξα καί πᾶσα τρυφή
καί σοί πρέπει ἡ δόξα, τῇ Ἀγίᾳ καί Ὁμοουσίῳ καί Ζωοποιῷ
Τριάδι,
τῇ ἐν Πατρί καί Υἱῷ καί Ἀγίῳ Πνεύματι σεβομένη τε καί
γνωριζομένη
καί προσκυνουμένη καί λατρευομένη ὑπό πάντων
νῦν καί αἰεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

